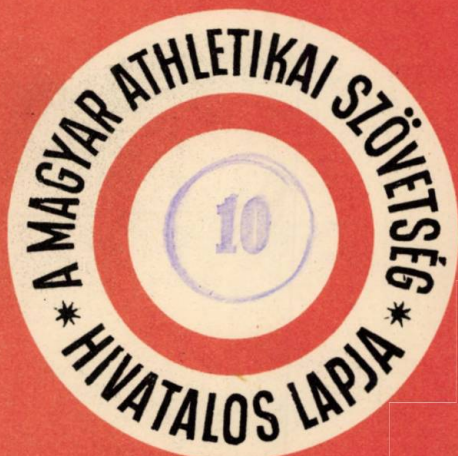

ATLETIKAI

Hiradó

ATLETIKAI Híradó

III. ÉVFOLYAM

A MAGYAR ATHLETIKAI SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1959. ÉV 10. SZÁM

Ax

MTST Kibővített üléséről

A Magyar Testnevelési és Sport Tanács október 22-én és 23-án kibővített ülést tartott. Ennek az ülésnek feladata volt megvitatni és határozati erőre emelni a testnevelés és sport öt éves fejlesztési tervének irányelveit és megtanácskozni az 1960. évi feladatokat.

Tekintettel arra, hogy a testnevelés és sport területén elsősorban került napirendre egy meghatározott időre szóló fejlesztési terv, az MTST Elnöksége szükségesnek látta, hogy a tanács tagjain kívül a sportterület számos vezetőjét is meghívja, hogy a javaslattal kapcsolatos vita mennél szélesebb terület véleményét foglalja magába.

Hegyi Gyula az MTST elnöke közel kétórás referátumában részleteiben ismertette a fejlesztési terv irányelveit, mely magába foglalja a testnevelés és sport valamennyi területét.

Hegyi elvtárs beszámolójának elején ismertette a kiinduló pontot, vagyis az MTST Elnöksége a javaslat kidolgozásánál abból indult ki, hogy országunkban terveződik a szocialista társadalmi rendünket. Mindebből következik, hogy a szocialista testnevelés és sport fejlesztésében is ragaszkodnunk kell a tervszerűséghez, sőt minden elképzelésünket és törekvésünket az 5 éves népgazdasági tervhez kell alkalmaznunk.

A magyar testnevelési és sportmozgalom kidolgozandó 5 éves fejlesztési tervét az 1961-től 1965-ig terjedő időszakra ütemezük, s az 1960-as esztendő, mint előkészületi évet hasznosítanánk.

Legfőbb feladatnak azt kell tekintenünk, hogy az 5 éves terv során a testnevelés és sportmozgalomban résztvevők számát 25 %-kal emeljük. A növelést az 1959-60 évi állapothoz kell viszonyítani.

A beszámoló a testnevelés és sport szervezetről megállapította, hogy alapjában véve megfelelő, azonban arra kell törekedni, hogy annak társadalmi jellegét, demokratizmusát fokozzuk és módszereinket állandóan javítsuk. Ebből kiindulva testnevelési és sportmozgalmunkat szélesebb társadalmi alapokra kell helyezni.

Abból kiindulva, hogy a szervezeti megerősítés egyben a társadalmi jelleg fokozását is elősegíti, a TST-k munkáját kell elsősorban megerősíteni. A sport szervezetek gyakorlatilag vegyének részt a TST-k munkájában és érvényt kell szerezni annak, hogy a legfontosabb kérdések a TST-kben dőljenek el.

Sportegyesületeink szervezeti felépített-sége elmaradott és ezért sportkörökünk belső szervezetét, feladatkörét úgy kell átalakítani, hogy az alkalmas legyen a területén valamennyi testnevelési és sporttevékenységnek irányítására, vezetésére és szervezésére. A szakosztály ne csak azoknak a sportolóknak adjon sportolási lehetőséget, akik a bajnoki rendszer versenyén vesznek részt, hanem segítsék elő minden személy, vagy sportolni vágyó dolgozó sportolását. Ezért ilyen irányba kell a szakosztályokat megerősíteni és egyben az anyagi feltételeket biztosítani. Az üzemi és hivatali sportkörök feladata, hogy a tömegsport egy-egy területét oldják meg.

Feladat, hogy az 5 éves terv folyamán növeljük a sportkörök számát. Minden középüzemben, ahol a feltételek biztosítva vannak sportkört kell alakítani.

A szövetségek vonalán nagy feladat hárul az illetékesekre, hogy az alsóbb szervezet /megyei és járási szövetségek/ mielőbb megerősítsék és ahol ezek még nincsenek megalakítva, mielőbb megalakítsák.

Az országos szövetségekben sokkal nagyobb teret kell adni az elvi kérdések tárgyalásának. A helyi szövetségek az országos szövetségek rendeleteinek és szabályzatainak betartásával a helyi TST-k irányításával dolgoznak.

A fejlesztési terv mutatói a következők: a sportkörök száma, a szakosztályok száma, a sportkört tagok száma, a sportolók száma, a vezetők, az edzők, a játékvezetők /versenybírák/ képzésének tervezése, a sportlétesítmények fejlesztése, a sportszerigény és felsőbb szinten a tudományos kutató munka. A fejlesztési terveket az eddiginél helyesebb módszerekkel kell kidolgozni. A tervezés alulról felfelé történik.

1961-től egyéves fejlesztési terveket kell készíteni, amelyeknek felépítése szakosztályi, sportkörüi, járási, megyei.

A beszámoló nagy területet szentelt az iskolai testnevelésnek és sportnak. Abból kiindulva, hogy az iskola pedagógiai egységét erősítsük, az iskolai tanulók sportolási lehetőségét elsősorban az iskola keretei belül kell megoldani. Ez alól csak azok az iskolai tanulók kivételek, akiknek kiemelkedő képességei vannak és tanulmányi előmenetelük azt lehetővé teszi. A sportiskolák hálózatának bővítése érdekében a már működő sportiskolákon kívül évente 4-4 sportiskolát kell szervezni.

Sok szó esett a falusi ifjúság sportjáról. Elsősorban arra kell törekedni, hogy a falusi sport bázisai az állami gazdaságok és termelő-szövetkezetek legyenek. Atlétikában ezt a területet sokkal jobban fel kell karolni, mert már eddig több válogatottnak a falusi szpartakiádon tűnt fel, mint: Szent Juszina, Csutorás Csaba, Bata Teréz felnőtt válogatottak és Baranyai Teréz, aki serdülő léte az ifjúsági válogatottnak volt a tagja. Kizárólag a falusi szpartakiádok egy magukban nem oldják meg a falusi atlétikai élet színvonalának emelését. Ezért alsóbb fokú versenyekre, sőt bajnokságokra minél jobban be kell kapcsolni a falusi ifjúságot. A szövetség alsóbb szervei hathatós szakmai támogatásukkal adjanak segítséget a célok megvalósításához.

A szervezeti és szakmai kérdések mellett komoly gondot kell fordítani a népszerűsítési feladatokra is. Ezért többek között elsőleges feladat a testnevelés és sport jelenlétének, előnyének széleskörű ismertetése. A sportban résztvevők számának emelése érdekében - elsősorban vidéken - a téli időben ennél több bemutatót, filmvetítéssel egybekötött előadást kell szervezni.

Ahhoz, hogy a kitűzött feladatokat el tudjuk érni a szakemberek képzését is elsőleges feladatként kell kezelni. A beszámoló meg is határozza, hogy az edzők, versenybírák és sportvezetők képzése mely szervekre hárul.

Hegyi elvtárs hosszabban időzött a versenyrendszer kérdésének ismertetésénél. Szükséges, hogy az elkövetkezendő időben egy egészséges és egységes versenyrendszert építsünk ki. Kellő gondossággal kell kezelni az alapfokú versenyeket. A bajnoki rendszer lehetőleg az egymásra épülő bajnoki rendszeren alapuljon.

Figyelembe véve azonban az ifjúság fizikai képességeinek fejlesztését az emberek érdeklődését, a rendelkezésre álló lehetőségeket, az Elnökség szükségesnek tartja bizonyos fejlesztési célok rögzítését. Ilyen szempontból az ifjúság nevelése érdekében az atlétikát, tornát, uszást, labdajátékokat és természetjárást tartja elsősorban fontosnak. A versenyrendszerrel kapcsolatban egy lényeges kérdés tisztázódott, mégpedig az, hogy a minőségi és tömegsport külön áll egymástól.

A tömegek bekapcsolását a rendszeres testnevelési és sporttevékenységbe elő fogja segíteni az 1961-ben bevezetésre kerülő jelvény

szerző rendszer, melyet 1960-ban kell kidolgozni. Ugyancsak ennek jegyében 1962-ben egy nagyszabású szpartakiád kerül megrendezésre, amelyen minden sportoló és sportszervezet résztvehet. Ennek felépítése területi jellegű lenne, országos döntőt a magyar ifjúság nagy testnevelési és sportünnepélye keretében rendezik meg. Ezt az ünnepélyt minden négy évben kell megismételni.

Az MTST Elnöksége javasolja, hogy az "élsportoló" fogalmának meghatározása érdekében egy széleskörű vita induljon meg, majd a vita figyelembe vételével az MTST Elnökségére hárul a fogalom meghatározása.

Addig is élsportoló az, s különleges támogatást csak az kaphat, aki az MTST által megállapított minősítési szinteket eléri. Ezeknek száma országosan a 6-700 főt nem haladhatja meg.

Mindebből következik, hogy az ötéves terv során biztosítani kell olyan lehetőségek megteremtését, amelyek segítségével válogatottjaink hagyományainkhoz híven lépést tarthassanak a világ sportjának fejlődésével.

A sportgazdálkodással kapcsolatban megállapítást nyert, hogy rendszere jelenleg elmaradt a többi területekhez viszonyítva, helytelen gyakorlata sok esetben gátolja a sportélet kiszélesedését. Gazdálkodásunkat úgy kell átalakítani, hogy a működési költségeket elsősorban maguk a sportegyesületek teremtsék elő, amelyhez a szükségletnek megfelelően kapnak állami támogatást.

A költségvetési rendszer egyszerűsítése ügyében az Elnökség az elmúlt hónapban már tett intézkedést.

A referátum befejező részében kitért a sportlétesítmények, sportszerek és felszerelések területére is és megállapította, hogy az nem elégíti ki minden tekintetben a tömegek sportolási igényeit. A legtöbb esetben a létesítmények karbantartása nem kielégítő, sőt többségében elhanyagolt. Ugyan ezek a megállapítások a felszerelésekre és szerekre is ráillenek. Ezért az Elnökség javasolja, hogy az MTST irányítása alatt létesüljön egy sportszergyár.

+++

Az elhangzott beszámolót élénk vita követte és valamennyi hozzászóló helyeselte annak célkitűzéseit. Hozzászólásukban sok tekintetben hasznos javaslatokat tettek az Elnökség felé, melyek hozzá fogják segíteni az Elnökséget a célok megvalósításához.

+++

Az MTST Elnöksége 1959. december hó 4-én tárgyalja az atlétika helyzetét és 5 éves fejlesztési tervét. Szövetségünk Elnöksége és Tanácsa már az elhangzott beszámoló figyelembe vételével készíti el a határozati javaslatokat, melyek segítségével úgy tömegesség, mint minőség területén előbbre tudjuk vinni az atlétikát.

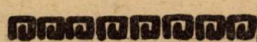
Az elkészített beszámolót és határozatokat az MTST Elnökségének ülése után az "Atlétikai Híradó" 12. számában közölni fogjuk.

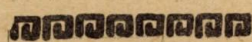
Nyitá
győzelem

RÓMAI

tapasztalatok

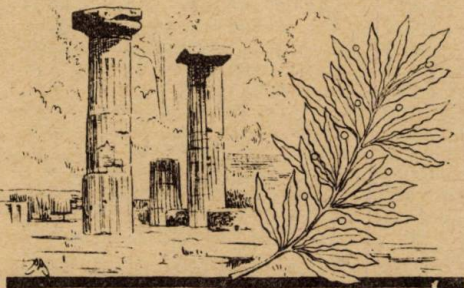

A VÁROS

Mindazoknak, akik még nem látták Rómát az "örök várost" minden vágyuk, hogy meglássák. Hogy miért? Meg van a magyarázata. Addig, amíg Athénben csak az ókor maradványai és a jelenkor látható, addig Rómában találkoztát egymásnak az ókor, a reneszansz és a jelenkor. Mindhárom kornak meg van a maga jellegzetes építési irányzata, művészete és érdekes, hogy Rómában ez a három kor mégis egységet alkot. Az út egyik oldalán Róma ódón falai láthatók, az út másik oldalán már az új Róma, a ma épül. Meg kell állapítani, hogy a mai olasz építésszek semmiben sem maradnak el elődeiktől. Amit építenek az modern és mégis izléses.

Az olaszok hagyomány tisztelők. Amint új építkezés közben régi leletre bukkanak, az építkezést azonnal abbahagyják és hozzáfognak a régiségek feltáráshoz, mert még napjainkban is mindig akad feltárni való.

Hogy hány régiséget tekintettünk meg, azt számszerint el sem lehetne sorolni. A Colosseum, a Foro Romano maradványai, a Capitoli-

um, a Constantia császár diadalív, a Pantheon, a Via Appia Antica mind-mind maradandó emléket jelent a Rómát látogató részére. De nem szabad megelégedezni egy percre sem a reneszansz Rómájáról. A különböző bazilikák kívül-belül egyaránt jelképezik az olasz geniek alkotását. Így Michelangelo Pietája vagy Mózes szobra anatómiai szempontból is tökéletes szobrot jelentenek. De Bernini Fontana di Trevije is tökéletes művészi alkotás és mély benyomást tesz a látogatókra.

Róma közlekedése a legszélsőségesebb. A legelavultabb közlekedéstől a legkoszoruabb közlekedési eszközökig minden megtalálható. Így igen sok konfliktus látható Róma utcáin. Még is magyarázták, hogy miért nem vonták még ki ezeket a muzeális értéket nem képviselő járgányokat a közlekedésből. A külföldiek, ha Rómát akarják látni, nem gépkocsival, hanem konfliktussal közlekednek. És van is ebben valami. A gyorsan közlekedő gépkocsikból nem lehet sokat látni. Aki Rómába megy, nézze is meg Rómát.

Az emberek vigkedélyűek, állandóan énekelnek és nem pontosak. A pontosságot nem jegyzik szótárakban és így tíz, tizenöt perces késés nem kelt különösebb megbotránkozást a városban. Egyébként a verseny rendezésénél is tapasztaltuk ezt.

Ha a szöveg szerint "Nápolyt látni és meghalni", akkor "Rómát látni és megszeretni" És valóban Rómát elhagyva mi is igen szép emlékekkel tértünk haza.

A Rómában látottakat több órán keresztül lehetne mesélni, de ebben az esetben nem ez a célom, hanem az, hogy röviden beszámoljak az olimpiai előkészületekről, az Olimpiai Stadionban rendezett atlétikai versenyről és a tapasztalatokról.

Olimpiai

ELŐKÉSZÜLETEK LÉTESÍTMÉNYEK

Minden négy évben igen nagy harc folyik azért, hogy melyik város szerzi meg a jogot a soronkövetkező olimpiai játékok rendezésére. Olimpiát rendezni igen nagy megtiszteltetés a rendező városra nézve. Az olimpiai játékok alatt az érintett város előterbe kerül minden tekintetben. Sokkal többet beszélnek róla, megnő az idegenforgalma - még Rómára is vonatkozik ez, pedig Róma manapság is igen nagy idegenforgalmi központ -, a fiatalság találkoztát egymásnak a világ minden tájáról, és még lehetne sorolni mindazokat a tényezőket, melyek az olimpiát rendező városnak belső életét megváltoztatják és külsőleg is más jelleget adnak.

Annak ellenére, hogy ott tartózkodásunktól számítva már csak 10 hónap múlva rendezik Rómában a XVII Olimpiai Játékokat, még

semmiféle propagandát nem fejtettek ki az olimpiával kapcsolatban, nem is nagyon beszélnek róla az emberek. Véleményem szerint minden előzetes propaganda nélkül is feltűnő lesz Rómában. A szállodák mind vendégre találnak. Az olimpia ideje alatt nem lesz üres szoba a római szállodákban és üres hely a stadionban, uszodában, vagy a nagy sportcsarnokban. Kettős vonzerő csalogatja majd a külföldieket, hogy az olimpia alatt Rómában tartózkodjanak. Az egyik maga a város, míg a másik az olimpiai játékok.

A létesítmények tekintetében Róma sokkal előbbre van, mint ugyan ilyen időben Melbourne volt. Egyetlen egy létesítmény van, melynek befejezése hátra van, ez pedig a nagy sportcsarnok a Palazetto dello Sport. Azonban ez a létesítmény is három-négy hónap

mulva teljesen el fog készülni. A látottak alapján a létesítmények korszerűek és befogadóképességük is meghaladja az eddigi olimpiai létesítmények méreteit. Maga az Olimpiai Stadion 100.000 ember részére készült. Ebben a fehér márványból készült stadionban nyitják meg az olimpiát és itt kerülnek lebonyolításra - a mi szempontunkból érdekes - az atlétikai versenyek is.

Építészeti szempontból egészen más, mint a Népstadion. A lelátók minden oldalon egyforma magasak és az ember első látásra "hitetlen Tamás", hogy oda hogyan fér be 100.000 néző. Pedig befér.

Belül a küzdőtérén az ügyességi számok lebonyolítására, versenyszámonként csak egy hely van. Ez a körülmény egyben azt is jelenti, hogy bármilyen legyen is a széljárás az ugrás, vagy dobás csakis azon az egy helyen bonyolítható le.

A salak, a futó és ugrópálya állapotáról nem sok jót mondhatunk. Az anyagnélküli salakpályák karbantartását - mivel igen kevés atlétikai versenyt rendeznek a stadionban - igen elhanyagolták. Csak közvetlen a verseny előtt igyekeztek úgy ahogy rendbehozni. Az olaszok elmondása szerint azért nem tesznek agyagot a salak közé, mert a váltakozó időjárás még rosszabb állapotba hozná. Az ő véleményük szerint a nagy meleg, majd utána nagy eső és újbóli forróság egy-kettőre teljesen használhatatlanná tenné a salakpályát. Azonban azt is hangoztatták, és ennek hangsúlyt is adtak, hogy az olimpiára egy kiváló pálya várja majd a versenyzőket.

Érdekes, hogy a futósávokat elhatároló 5 cm-es fehér vonalat nem mésszel, hanem egy PVC szerű fehér műanyaggal helyettesítik. Két darab 8 mm-es PVC szalagot úgy helyeznek el egymás mellett, hogy a kettő együtt a közbeeső térközzel 5 cm-t tesz ki. Ugyan ilyen anyagból vannak a rajtvonalak, célsík és váltóhelyek. A váltóhelyek vonalai félig fehérek és félig pirosak.

Az akadályfutásnál a vizesárok a futópályán kívül van. Ezek szerint a futók körösként nem tudnak 400 m-es köröket futni. A vizesárok fenéke gumiszerű műanyagból van, amelynek felülete rovátkákkal és 2 mm-es magasságu csikozással van ellátva, nehogy a futók elcsusszanak.

A dobókörökről a versenyzőknek egészen más a véleményük. Elmondásuk szerint ilyen kiváló körből még nem dobtak. Ennek a kiváló körnek a titka abban rejlik, hogy a dobókör salakja kb. 15-25 %-os arányban cementtel van keverve. A dobókör elkészítésekor a dobókört egy vizes zsákkal letakarva simítják le /hogy érdes maradjon a felülete/ s utána még 1-2 mm mélységbe kerek barázdákat nyomnak bele /pogácsa nagyságu köröket/. Ezáltal a súlylökők és diszkoszvetők mozgása biztonságosabb. A kalapácsvetőkre nézve nem tudom, hogy ez mennyire előnyösebb. Ezt csak ők tudnák megállapítani. Sajnos mivel ezen a versenyen kalapácsvetés nem volt, véleményt sem hallottam.

A versenyzők verseny előtti bemelegítésüket a stadion melletti Foro Italico stadionban végezhetik. Ez a kis stadion egy alagúttal van összekötve, amelyen keresztül a Stadionba lehet jutni. Praktikus megoldás.

Az olimpiai falutól az olimpiai falu nincs messze. Gépkocsival percek alatt oda lehet érni. Külön háztömbben nyerne elhelyezést a férfi és külön háztömbben a női versenyzők.

Az olimpiai falu közvetlen közelében van a kis sportcsarnok 5-6 ezer ember részére és Flaminio Stadion. Az utóbbitban kerülnek lebonyolításra a labdarúgó selejtező mérkőzések.

A nagy sportcsarnok, kerékpár-pálya és a kb. 20 méter magas olimpiai fálya a város másik végében /a tengerpar felé vezető uton/ található.

Már most megállapítható, hogy az olimpiai játékok lebonyolításához minden igényt kielégítő létesítmények állnak majd rendelkezésre

A rendezés főpróbája

A pontosságtól eltekintve a versenybíró-ság a főpróbának szánt versenyt igen jól rendezte meg. Lehetett látni egy-két használható rendezési módszert is, amit idehaza hasznosítani lehet.

A pályán igen nagy rend uralkodott. A működő versenybírókon és pályamunkásokon kívül mindössze két fényképészt láttam és senki mást. Az előbb említett két fényképész is csak nagyítóval tudta megtalálni, annyira észrevétlenül működtek. Nagyon jó lett volna ha egy-két budapesti profi és amatőr fényképész látna volna. És ez a két fényképész sokkal több fényképet termelt, mint nálunk mondjuk rá, 10 fényképész. Az edzők a lelátóról nézték a versenyt.

A versenybírók nagyon tárgyilagosan végeztek feladatukat. Egyetlen egy óvás, vagy észrevétel sem hangzott el, a verseny két napján.

Egy igen jó indító ismertünk meg, aki a két nap alatt egyetlen egy rossz indítást sem végzett. Kimért távoknál igen hosszan ki várt. Az indításokat narancssárga kabátban egy számlóról végzi, mikrofon segítségével. A 200 és 400 m-es síkfutást 50 m-es távolságról indítja azért, mert így minden futó rajthelyzetét egyformán figyelemmel kísérelheti. Azon a területen, ami közte és a futók között van, senki sem tartózkodott. Ebből is látni lehet, hogy milyen rend volt a pályán.

Az indító három segéddel működött. Az egyik feladata az volt, hogy a versenyzőket az edzőpályáról a rajthelyhez vezette. A másik feladata az volt, hogy a leversenyzett versenyzőket eredményhirdetéshez vezesse, majd utána kivezesse. A harmadik indító segédje az indító jobbkeze volt. Ő teljes egészében az indítónak van alárendelve. A versenyzőkkel - bevezetésük után - ismételtén közli a pálya-beosztást, gondoskodik rajtgépekről és váltóbotokról, ő közli a versenyzővel, hogy közeledik a rajt és ezért felhívja a figyelmet a melegítő levételére, az "elkészülni" vezényszó után ellenőrzi a rajthelyzet szabályosságát és annak megállapítása után jelzőtárcsával jelzi az indítónak, hogy az indítás bekövetkezhet. Váltófutások esetében az első futónak ő adja kézbe a váltóbotot. Állandó összeköttetésben van a célbírák vezetőjével. Hibájul róható fel, hogy legtöbb esetben idő előtt vetette le a versenyzőkkel a melegítőt, ami hüvösebb idő esetén káros következményeket vonhat maga után. Sajnos Csutorás és még három versenyző ennek a könnyelmi cselekedetnek lettek az áldozatai. Mind a négyen komoly sérülést szenvedtek. Ebből arra lehet következtetni, hogy kapcsolata a célbírák vezetőjével még sem volt a legjobb.

Ez az indító segéd még egy adminisztratív feladatot is megold. Nevezetesen ő tartja nyilván a szabálytalan rajtokat is.

Az időmérők és célbírák a mi szokásainkhoz viszonyítva ellentétesen helyezkednek el. Ugyanis - a futás irányát véve alapul - az időmérők a jobboldalon, a célbírák baloldal-

lon végzik feladatukat. Minden időmérő és célbíró a mért időt, illetve a befutók helyezéseit az erre a célra rendszeresített tömbbe jegyzi be. Az időmérők többszínű tömböt használnak. Az első futó idejét fehér, a második helyezett idejét kék és a további futók idejét megint más-más színű tömbbe jegyzi be. Kimért pályán történő futás esetében minden futó idejét három órával mérik. Minden időmérő a mért időt bejegyzí a tömbbe. A bejegyzések után az időmérők adminisztrátora összeszedi a tömbökből az eredménylapokat, majd az időmérők vezetője egyeztetí az időket. Amennyiben valamely futó, vagy futók esetében az órák nagyobb eltérést mutatnak, abban az esetben az időmérők vezetője igénybeveszí a célbírák segítségét is. De csak is ilyen esetben. Ez természetes is, mert amikor az órák azonos nevezőn vannak a célbírák feladata a sorrend megállapítása.

Az utóbbi időben a mi versenyneinken kétféle nézet uralkodik a célbírák működésével kapcsolatban. Egyesek azt tartják helyesnek, ha a működő célbírák a helyezéseket figyelik míg mások a futósávok figyelése mellett törnek lándzsát. Rómában az előbbi szerint működtek a célbírák, vagyis egy célbíró a győztest figyelte, a következő az első és második helyezett és a köztük lévő távolságot, a következő a második és harmadik helyezett és a köztük lévő távolságot és így tovább. Valamennyi célbíró a látottakat /a két helyezett és a távolságot/ bejegyzí tömbjébe és azt átadja a célbírák vezetőjének.

A célbírák vezetője egy zöldszínű tárcsával ad jelzést az indító segédjének /aki az indítónak van alárendelve/, hogy a soron következő rajt megtörténhet.

A dobó és ugrószámokat igen gördülékenyen és nagy körültekintéssel rendezték meg. A távol- és hármasugrásnál a belépést jelző homokbástya helyett plasztelin anyagot helyeztek el. A magasugrásnál a lécre két helyen kétszínű háromszögletes zászlót helyeztek el. Ezzel is igyekeztek elősegíteni azt, hogy az ugró jobban lássa a léceket. A versenybíró működését azzal igyekeztek elősegíteni, hogy zsámoly segítségével minden magasságot le tudott mérni és nem kellett a nyakat gúnár módra nyújtogatnia. A magasugrásnál a homokot - ugyan úgy, mint a rudugrásnál - szintén megemelték. Becslésem szerint a homok kb. 35 cm-rel volt magasabb, mint a salak ugróhely.

A diszkoszvetésnél nyolc termérő működött és a termérők nagyjában egyenlő távolságra voltak egymástól. Ez azért volt jó, mert így a szer leesése után nem volt nagy rohángálás a termérők részéről, hanem a legközelebb álló termérő ment oda, ahol a diszkosz talajt ért. Egyébként Rómában a kísérleteket zászló helyett tárcsákkal jelezték. Abban azonban megegyezett a módszerük a miénkkel, hogy az érvényes kísérleteket fehér, míg az érvénytelen kísérleteket piros tárcsával jelezték.

Az ügyességi számoknál az eredményközlést kétféle eredménytáblával végezték. Az egyik a versenyző rajtszámát, míg a másikon az elért eredményt közölték. Az eredményjelző táblákat minden kísérlet után körbeforgatták. Azonban ezek az eredménytáblák még nem olyan korszerűek, mint nálunk a Népstadionban. Nem elektromos berendezésük.

A váltófutásnál minden váltóhelyen 6-6 váltóbíró működött. Egy-egy váltóbíróra csak egy váltópár figyelése hárult.

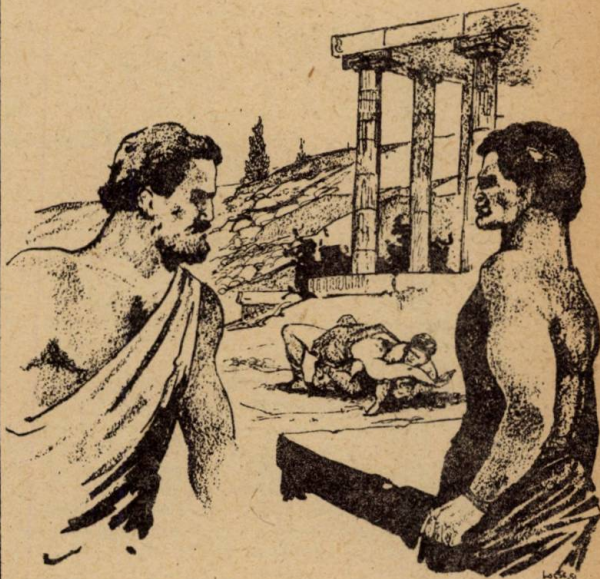
Nem volna teljes a versenyrendezéssel kapcsolatos kép, ha nem számolnánk be a tájékoztató szolgálatról. Ahány ház, annyi szokás. Így van ez a tájékoztatással is. Ahány verseny, annyi tájékoztatási módszer. Rómában a bemondás olasz, francia és angol nyelven tör-

tént. A bemondók beszéde érthető volt, hangjuk kellemes. A futószámoknál a rajt előtt bemondták az indulókat és a pálya beosztást, a befutás után közölték az eredményeket. Az ügyességi számoknál csak a jobb versenyzők kísérleteire hívták fel a közönség figyelmét és csak ezeknek a versenyzőknek eredményeit ismertették.

Az ünnepélyes eredményhirdetésnél a bemondó és az elektromos eredménytábla nem működött összhangban. Az eredményhirdetésnél csak az első három helyezett eredményét közölték. Különben a verseny első napján a már elkészült eredményjelző tábla műszaki hiba következtében nem működött. A másik elektromos eredményjelző táblát most építik. Egyik eredményjelző táblán sem lesz villanyóra.

A római olimpiai játékokon két atlétikai versenyszám csak részben kerül megrendezésre a stadionban: mégpedig a 20 és 50 km-es gyaloglás. Mindkét esetben csak a rajt és cél lesz a stadionban. A táv többi részét a versenyzők Róma utcáin és országutain teszik meg.

Van azonban egy versenyszám, aminek semmi köze nem lesz a stadionhoz. Ez pedig a marathont futás. Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy láthattam a marathont futás rajtjának és céljának helyét és az utzakasz nagyobbik részét. A látottak után csak azt tudom mondani, hogy a marathont futás lebonyolítására különb utat nem is találhattak. Ebben a "türelmes" versenyszámban résztvevő versenyzők - ha nem lesz tulzottan meleg - az utvonalláttán át fognak szellemilni és talán nem fog annyira nehezükre esni a táv lefutása.

A rajt a Capitoliumnál lesz, majd a futók az ókori Róma maradványainak elhagyásával rá térnek a Viale Cristiforo Columbo utra és futnak egészen egy Vittina nevezető helységig /16.650 méter, ahol a forduló van/, majd egyen ezen az utvonalon visszafelé kb. 2 km-futnak, majd jobbra rátérnek a Recordio Anulare utvonallra, ahol futnak a 30.750 m távig. Itt balra fordulnak a régi Róma legszebb útjára a Via Appia Antica-ra. Itt az antikvilág táru a futók elé. A rendezőség akarva nem akarva az antikvilág atmoszféráját nyújtja a versenyzőknek. Ennek az utnak egy részén még a régi kövezet található. Nem kell azonban megijedni, kitűnő állapotban van még ma is. - De térjünk vissza magára a futás utvonallára. A futók a Via Appia Antica utvo-

nala után rátérnek a Szent Gergely utra, mely egyben a táv utolsó szakasza, vagyis atlétanyszerűen mondva a célegyenes. A cél Constantin császár diadalívéénél van, közvetlenül a gigantikus Colosseum mellett. Szemlélő részére egy örök emlék. Vajon a marathont futók milyen emlékek térnek haza az olimpiai játékok után Rómából?

A sajtószolgálat működhetett volna jobban is. Nem minden eredményt kaptunk meg azonnal. Reméljük, hogy ezen a területen javulás fog beállni.

Tapasztalatok

Az általános vélemény a verseny időpontjáról az volt, hogy kicsit későn került megrendezésre az olimpiai főpróbának szánt verseny. Részben az időjárás sem fogadta kegyei be a versenyzőket, másrészt a versenyzők zöme már könnyített edzésen, másokon a fáradtság jelei mutatkoztak. Több kiváló versenyző eredménye elmaradt az évi átlagától. A külföldi versenyzők nagyrészenek az is volt a célja, hogy megismerje azt a stadiont, ahol jövőre kerül megrendezésre a minden idők legnagyobb olimpiai játéka. A futók részére nagy csalódást okozott a salakpálya állapota.

A magyar versenyzők - Szécsényit és Csutorást kivéve /az utóbbi a verseny során leserült/- megállták a helyüket és a várható eredményt érték el. Sajnos Szécsényi - ha veszíteni valója van - kisebbségi érzéssel versenyez Piatkowski ellen. Azonban ugyanezt lehetett tapasztalni Piatkowskiál is, aki Szécsényi jelenléte miatt eléggé bizonytalanul dobált.

A külföldi versenyzők a finn Hellstent kivéve a saját számaikban indultak. Egyedül Hellsten használta fel ezt a versenyt arra, hogy kísérletezzon a 800 m-es futással. Ez a futása félsikerrel járt, azonban ennek ellenére hangzottatta, hogy jövőre már több 800 m-es versenyen fog indulni.

Végezetül azt is el kell mondani, hogy versenyzőink részvétele ezen a nagyszabású versenyen igen hasznos volt, remélem, hogy versenyzőink a most szerzett tapasztalatokat jövőre hasznosítani fogják.

D. Bakonyi Terenc: Gisella BIRKENMAYER EDZÉSE

Gisella Birkemayer a melborunei olimpia 80 méteres gátfutó mezőnyének második helyezettje, a jénai NDK-Magyarország nemzetek közötti válogatott viadalon aratta ötvenedik nemzetközi győzelmét. Ez rendkívül komoly teljesítmény, amivel kevés női atléta dicsekedhet. Minthogy abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy a viadalon részt vehettem a férjével és edzőjével több ízben módom volt találkozni, felhasználtam az alkalmat arra, hogy érdeklőjem ennek a kitűnő, nagy nemzetközi tekintélynek örvendő atlétanőnek pályafutásáról és edzés módszeréről. Nyert én tesülséimet az alábbiakban bocsátom közre.

Gisella Birkemayer 18 éves korában kezdte el atlétikai pályafutását, s az egyes években a következő eredményeket érte el:

Év	100 m	200 m	80 m gát
1951-ben: /18 év/	12.9	-	13.2
1952-ben: /19 év/	12.6	26.6	12.2
1953-ban: /20 év/	12.3	25.0	11.4
1954-ben: /21 év/	12.0	24.4	11.0
1955-ben: /22 év/	11.7	24.0	10.9
1956-ban: /23 év/	11.5	24.1	10.8
1957-ben: /24 év/	11.7	23.9	10.8
1958-ban: /25 év/	11.7	24.0	10.8
1959-ben: /26 év/	11.5	23.6	10.6

Amint láthatjuk 26 éves korában érte el élete eddigi legjobb eredményét. Ezt azért tartom szükségesnek kihangsúlyozni, mert az a tapasztalatom, hogy nálunk túl korán abbahagyják a nők a versenyzést. Rendszerint az szokott bekövetkezni, hogy amennyiben egy

női versenyző 21-22 éves korában megáll a fejlődésben, abbahagyja az atlétikát. Pedig amint a táblázatból láthatjuk Gisella Birkemayernél is tapasztalható ilyen átmeneti megállás, sőt visszaesés. 1956-ban 100 m-en 11.5-öt, 80 gáton 10.8-at futott, míg 1957-58-ban 100 méteren 11.7-re esett vissza, 80 gáton pedig e két évben nem tudott 10.8-nál jobb eredményt elérni. Tehát már-már úgy nézett ki, hogy nem képes tovább fejlődni. De ő és edzője nem csüggedt. Ennek meg is lett az eredménye, mert íme 1959-ben ismét elérte 100 m-en a 11.5-öt, 200 m-en élete legjobb eredményét /23.6/ érte el, míg főszámában, a 80 m gátfutásban 10.6-os egyéni és világcsúcsot futott /bár alaki okok miatt ez nem lesz hitelesíthető/.

Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy Gisella Birkemayer esete nem egyedülálló.

Igy Shirley Strickland, Fanny Blankers-Koen, Nina Dumbadze, Zatopkova, a magyar Gyarmati Olga, stb. esetei azt bizonyítják, hogy a nők megfelelő edzés esetén nagyon gyakran a harmincas évek körül /egy-két évvel innen vagy túl/ érik el legjobb eredményeiket. De ez természetes is, ha meggondoljuk, hogy a nők izomzata gyengébb s emellett az edzésekre nem reagál olyan kedvezően, mint a férfiaké. Következésképpen a férfiakénál hosszabb időnek kell eltelnie ahhoz, amíg a nők elérik edzettségi állapotuk optimumát és teljesítő-képességük maximumát. Nem szabad tehát korán elcsüggedni és egy-két évi megállás után abbahagyni a versenyzést!

Most még az alábbiakban vázlatosan közlöm Gisella Birkemayer edzésrendszerét. Meglepő, hogy vágtagzó létére milyen keményen dolgozik. Az alapozó időszakban naponta kétszer edz: délelőtt és délután. A délelőtti edzésen vágtagzó rászágra dolgozik és gáton iskolázik. A délutáni edzések heti elosztása a következő: kétszer erősítés, háromszor intervall-szerű edzés, amikor is sok résztávot fut háromnegyedes erőbedobással, hetenként egyszer ugróedzést tart. Még kell megjegyezni, hogy azokon a napokon is végez délutáni résztáv futásokat, amikor erősít. A délutáni futóedzések igen erősek.

Nagyon tanulságos a formábahozás szempontjából a következő. Ha augusztusban akarja elérni legjobb formáját, akkor márciusban dolgozik legkeményebben. Az április átmeneti hónap, amikor a hosszabb távú futásokat lerövidíti, előtérbe lép a gyorsaság erőteljesebb fejlesztése és a gát-technikai gyakorlás. A formábahozás lényegében májusban kezdődik. Ez és a formabantartó edzés hasonló az általában szokásoshoz, legfeljebb az az érdekes, hogy milyen sok egészen rövid távot fut ebben a két időszakban. Általában minden gyorsasági edzésnapon /ami hetenként kétfő van/ fut 10x30 m-t és 10x3 gátat. Viszont óriási különbség van a versenyzés te-

rén. Nála a formábahozás és formabantartás egyik legfontosabb tényezője a versenyzés. Májustól kezdve általában hetenként kétszer versenyez.

Nagy problémája minden edzőnek a formaidőztetés kérdése. Azt már közöltük, hogy évi beosztásban Gisella Birkemayer hogyan éri el formája évi csúcspontját. Ezenkívül azonban az is fontos kérdés, hogy egy-egy nagy versenyre hogyan készüljön fel a vágtagzó. Erre vonatkozóan Birkemayer-től a következő felvilágosítást kaptam: egy-egy nagy versenyre általában 3 hét alatt készíti fel a feleségét. Az első két héten naponta kétszer is edz s a megterhelés ekkor egy könnyebb alapozáshoz hasonlítható. Az utolsó héten könnyít az edzéseken, hogy a versenyre friss és robbanékony legyen.

Gisella Birkemayer edzését a fentiekben minden személyes állásfoglalás nélkül, sine ira et studio közöltem /bár Tacitus ragyogó szellemessége nélkül/. Elsősorban azzal a céllal, hogy gondolatokat ébresszen: minden nagy versenyzőnél van valami, ami például szolgálhat, amint mindig van olyan is, amit helytelen lenne átvenni. Örülnek, ha az olvasó a jelen esetben haszonnal olvasta volna a fenti sorokat.

KLICS FERENC: #hogyan jutottam el a válogatottságomig

Cseng a telefon. Felveszem. Nyíró György a Magyar Athletikai Szövetség főtitkára kér, hogy írjak magamról. Irjam meg, hogyan jutottam el a 40. válogatottságomig.

Megvallom diszkoszvetés közben sokkal biztosabban érzem magam, mint akkor, ha arról kell írnom, hogy hogyan dobtam. Mégis örömmel teszek eleget a kérésnek s megpróbálom leírni atlétikai pályafutásom történetét.

16 éves koromban nem gondoltam - amikor napkelte-től-napnyugtáig húztam a kaszát, vagy ballagtam az eke után, naponta néhány km-t legyalogolva, hogy az új életnek jó ágyat vessek, - hogy közel egy év múlva életem igen fontos fordulópontjához érkezem.

Már akkor törtem a fejem azon, hogy tanulnom kellene. Az apám is nógatott állandóan, hogy tanuljak. A sokszor elhangzott: "tanulj fiam, mert az élet rövid ahhoz, hogy az ember saját tapasztalatait gyűjtögetve hasznos taggá váljon a társadalomnak" után elhatároztam, hogy hallgatók a jó szóra, tanulok. Az elhatározást tett követte. Beiratkoztam a Kassai II. Rákóczi Ferenc Mezőgazdasági Középiskolába. Itt jegyeztem el magam az atlétikával.

Tanulás után felüldülést jelentett, ha a sportpályára mehettam. A sportolást az első időkben minden cél nélkül, csak a mozgás kedvéért csináltam. Hiányzott valami... Soha nem voltam négy fal közé szorítva, nélkülöztem a szabad természetet, a mozgást, a fizikai munkát. Tanáraim kivétel nélkül sportkedvelő emberek voltak. Figyelték rám, amikor 1942 tavaszán csupán nyers erővel - hiszen életemben először akkor volt

diszkosz a kezemben, - 29.90 m-t dobtam. A tanulóotthon vezető tanára a reggeli 1/2 órásszabadgyakorlatok helyett diszkoszt dobattatott velem.

Igy kezdtem. Utána egymást követték diszkoszvetői pályafutásom állomásai. - Még ebben az évben Kassa középiskolás bajnoka, majd Észak-Magyarország kerületi bajnoka, az Országos KISOK bajnokság II. helyezettje lettem. Az országos ifjúsági bajnokságot megnyertem. A bolgár-magyar ifjúsági válogatott viadalon is győztem. 1942 szeptemberében Milánóban több nemzet részvételével egy nagy ifjúsági versenyt rendeztek, melyet 47.81 m-es /1 1/2 kg-os diszkosz/ eredménnyel nyertem meg. Ez a külföldön elért első győzelem nagy kedvet adott a további munkához.

Sajnos, a második világháború sportéletünkre is rányomta bélyegét. Atletizálni csak az iskolai év ideje alatt tudtam. A nyarat ismét földművelési munkákkal töltöttem. 1943-ban KISOK, majd ifjúsági bajnokságot nyertem. 1944-ben az országos felnőtt bajnokságon 5. lettem. Eredményeim évről-évre javultak.

Komolyabban sportolni a felszabadulás után kezdtem. 1945-ben felkerültem Budapestre, mint egyetemi hallgató s a Vassas Sport Club tagja lettem. Pár évig edző nélkül, saját erőmre utalva treniroztam. Eredményeim a 44 m elérése után nehezen akartak javulni. Már kezdtem elveszíteni önbizalmamat, mikor a Budapest-Belgrád válogatott viadalon majdnem 3 m-es egyéni csúcscsújtással /47.91 m/ a jugoszláv Zserjál személyében egy neves diszkoszvetőt győztem le. Ezzel az eredménnyel magamra vontam a magyar szakértők fi-

gyelmét. Beválogattak a párisi főiskolai világbajnokságra készülő csapatba. Azt 47.81 m-rel nyertem meg. Ugyancsak megnyertem Zserjál ellen a Bukarestben rendezett balkáni játékokat és második alkalommal lettem magyar bajnok. Ebben az évben járt hazánkban az akkori világcsúcstartó amerikai Fitch Ezen a versenyen döbbsentem rá stílusom kezdetleges voltára.

1948-ban bekerültem az olimpiai keretbe. Az olimpiai táborban dr. Bácsalmási Péter irányítása mellett dolgoztam. Az 1948-as londoni olimpián - ahová tanulni vittek ki - 5. helyezést értem el. Ott határoztam el, hogy stílust változtatok. Láttam, hogy a világ akkori legjobb dobói sokkal lendületesebben, a láb erejét sokkal jobban kihasználva érik el eredményeiket. Sok éjszakát töltöttem el a fénykép-nagyítógép mellett, hogy a "nagyok" mozgását alaposan kiemezzem. Sokat gondolkodtam, hogy meglévő adottságaimat a legmesszebbmenőkig kiaknázzam és alacsony termetem ellenére jó eredményeket tudjak elérni.

Nehéz ut volt. Alapos formaromlást hozott s ezzel kapcsolatban kedvem a sportoláshoz erősen csökkent. Következő évben az általam várt eredmény nem maradt el. Átjutottam az akkori bűvös 50 m-es vonalon. Bajnoki csúccsal /50.40 m/ nyertem a budapesti főiskolási bajnokságot, első alkalommal szereztem angol bajnokságot és sorolhatnám az eredményeket egymás után. 1945-től állandó magyar válogatott voltam. Többször javítottam magyar rekordot. Az 1952-es olimpián ismét 5. lettem. Két alkalommal nyertem angol bajnokságot, ugyancsak kétszer nyertem VIT-et. 1954-ben a cseh-magyar válogatott viadalon 55.79 m-rel új Európa-csúcsot állítottam fel. Ekkor jutottam el pályafutásom csúcspontjára. Eredményeim elérésében nagyon sokat köszönhetek edzőmnek, Balogh Lajosnak. Nagy szakértelemmel és türelemmel foglalkozott velem. 1950-ben megnősültem. Feleségem nagy sport-szeretete, szerető gondoskodása sokban hozzájárult formám javulásához és állandósításához. Az utóbbi időkben nyolc éves kisfiam kéri számon eredményeimet.

Az örömben azonban ürmöm vegyült. Az 1952-es olimpia előtt éreztem elsősorban deréktáji fájdalmakat. Ezek a fájdalmak mindig erősebbek lettek s mindig süröbben jelentkeztek. 1955 március 7-én combnyakban csontciszttával operáltak. Operációm előtt közölték velem, hogy sportkarrieremnek vége s örüljek, ha a továbbiak folyamán rendszeren jární tudok. Az első félóránban lelkesemeim előtt elvonultak sportpályafutásom egyes ál-

lomásai. Eszembe jutott egy-egy nagy verseny küzdelme. Arra gondoltam, hogy többé nem hallhatom győztesként a magyar himnuszot. Bevallom a lelki fájdalom, mely a sportról a lemondást jelentette, sokkal nagyobb volt, mint az a fizikai fájdalom, amit a csontátültetés és az utána következő hosszú hetekig tartó mozdulatlan fekvés okozott. A baj nem jár egyedül. Tüdő- és mellhártyagyulladás kaptam. A lábamban rettenetes idegfájdalmat éreztem. A Sportszanatórium biztoskezdő sebészprofesszorának dr. Dániel Elemérnek segítő gondoskodása nem maradt eredmény nélkül. Először újból ülni tanultam, majd mankóval pár lépést jární.

Talán éppen a sport adott akkora erőt, hogy a fizikai fájdalmakkal nem törődve, a meglévő járógépet mellőzve, a mankót félredobva, csupán egy bottal nagy gyalogturákat végeztem. Fürdőbe jártam, ahol a víz felhajtó erejét kihasználva, minden segédeszköz nélkül erősítettem lábam. Akaratérőm most sem hagyott cserben. Izmaim kezdték visszanyerni rugalmasságukat. Sok kínlódással, de haladtam a gyógyulás felé.

A Magyar Testnevelési és Sportbizottságtól s a Magyar Atlétika vezetőitől minden támogatást megkaptam, hogy ismét csatasorba állhassak. Minden vágyam az volt, hogy ismét válogatott legyek s kijussak a melbourni olimpiára. Sikertült.

A közelmúltban huztam magamra negyvened-szer a válogatott mezt. Magamban megállapítottam, hogy mennyire rohan az idő. - Vajon 50-szer leszek-e válogatva? Nem születik-e egy újabb Szécsényi Jóska és akkor öreg Klics szedheted a batyudat és csak a pálya széléről nézheted végig a válogatott viadalokat, mint az 1955-ben tetted. Ez az élet rendje. Hiszen te is leváltottad elődeidet Remeck Jóska, Kulitz Jenő, Madarász Bandit és a többieket.

Erős elhatározás születik meg bennem. Még többet dolgozom, jobban felhasználom sokéves tapasztalataimat, hogy jövőre Rómában, a XVII. Olympián is ott legyek a legjobbak között.

Nem tudok elszakadni utána sem az atlétikától. Már most mindent elkövetek, hogy sok tapasztalatomat rendszerezem, tudásomat bővítem és így lehessen segítségére a fiataloknak. Szeretném visszaadni mindazt, amit az atlétikán keresztül élveztem, megtanultam. Mint edző szeretnék tovább működni és még sok-sok kitűnő magyar atlétát nevelni.

Még csak annyit, ha előlről kezdeném, újra hozzáfognék, mert érdemes volt!

Szövetségi Hírek

A MAGYAR TESTNEVELÉSI ÉS SPORT TANÁCS ELNÖKSÉGÉNEK
5-4/1959. /III.12./ MTST SZÁMÚ HATÁROZATA
AZ EDZŐK KÉPZÉSE ÉS TOVÁBBKÉPZÉSE TÁRGYÁBAN

A magyar testnevelési és sportmozgalom szakkádereinek képzési és továbbképzési elveinek és szervezeti rendszerének megfelelően az edzők képzését és továbbképzését az MTST Elnöksége a következőkben szabályozza:

I.

Az edző

Edző az a személy, aki valamelyik sportág oktató-nevelő munkájára edzői képesítést nyert.

II.

Edzői minősítési fokozatok, edzői cím

1. Edzői minősítési fokozatok
 - a/ gyakorlóoktató /társadalmi edző/
 - b/ segédoktató,
 - c/ oktató,
 - d/ szakoktató.
2. Edzői cím
 - a/ mesteredző

III.

Edzői minősítési fokozatok megszerzésének feltételei

1. Gyakorló oktatóképző tanfolyamra jelentkezhet az a magyar állampolgár, aki
 - a/ erkölcsi, politikai és egészségügyi szempontból oktató-nevelő munkára alkalmas,
 - b/ betöltötte 19. életévét,
 - c/ legalább az általános iskola VIII. osztályának elvégzését igazoló bizonyítvánnyal rendelkezik,
 - d/ sportágában legalább két évig versenyzett,
 - e/ valamelyik sportegyesület /sportkör, sportklub/ tagja,
 - f/ vállalja, hogy anyagi ellenszolgáltatás nélkül társadalmi munkában edzői tevékenységet fog végezni.
2. Segédoktatóképző tanfolyamra jelentkezhet az a magyar állampolgár, aki:
 - a/ erkölcsi, politikai és egészségügyi szempontból oktató-nevelő munkára alkalmas,
 - b/ betöltötte a 22. életévét, de 45 événél nem idősebb,
 - c/ legalább az általános iskola VIII. osztályának elvégzését igazoló bizonyítvánnyal rendelkezik,
 - d/ sportágában legalább 3 évig versenyzett
 - e/ valamelyik sportegyesület /sportkör, sportklub stb./ tagja,
 - f/ gyakorló oktatóként legalább egy évig társadalmi munkában edzői tevékenységet folytatott.
3. Oktatóképző tanfolyamra jelentkezhet az a magyar állampolgár, aki:
 - a/ a segédoktatóképző tanfolyamot legalább "közepes" átlageredménnyel végezte el,
 - b/ mint segédoktató legalább 3 éves edzői gyakorlattal rendelkezik,

c/ legalább az általános iskola VIII. osztályának elvégzését igazoló bizonyítvánnyal rendelkezik,

d/ erkölcsi, politikai és egészségügyi szempontból edzői tevékenységének gyakorlásától nincs, illetve nem volt eltiltva,

e/ betöltötte a 25. életévét, de 50 évnél nem idősebb.

4. Szakoktatói minősítésre jogosító Edzőképző Főiskolára jelentkezhet az a magyar állampolgár, aki:

a/ az oktatóképző tanfolyamot legalább "közepes" átlageredménnyel végezte el,

b/ mint oktató legalább már 3 éves - összesen 6 éves - edzői gyakorlattal rendelkezik,

c/ érettségi, vagy azzal egyenértékű bizonyítvánnyal rendelkezik,

d/ erkölcsi, politikai és egészségügyi szempontból edzői tevékenységének gyakorlásától nincs, illetve nem volt eltiltva,

e/ betöltötte a 28. életévét, de 52. évnél nem idősebb.

IV.

Az edzőképzés módja

1. Gyakorló-oktatóképzés

a/ Gyakorló-oktatói tanfolyamokat első sorban a falusi, de a városi és a fegyveres testületek tömegsport oktatói igényeinek ki-elégítése céljából az egyes sportágak helyi /járási, városi, kerületi, megyei budapesti/ szövetségei vagy sportegyesületek /sportkörök, sportklubok stb./, ezen kívül az F.M. felsőoktatási intézetek, a szakszervezetek és a fegyveres testületek sportosztályai szervezhetnek.

Ilyen jellegű tanfolyamot meghirdetni csak a területileg illetékes megyei-, megyei jogú városi, vagy a budapesti TST-nek történő előzetes bejelentés, illetve jóváhagyás után lehet. A tanfolyam befejezése után - 3 napon belül - a tanfolyamot rendező szerv köteles írásos jelentést, a hallgatók névsorát és egy vizsgajegyzőkönyv másolatot beküldeni az illetékes TST-nek, mely ennek alapján kiállíthatja a bizonyítványokat;

b/ a gyakorló-oktatói tanfolyamokat az Intézet által központilag kiadott óraterv, tanterv és tanmenet alapján az egyes sportágak sajátosságaitól függően 60-80 órás /eseti/ tanfolyam keretében kell lebonyolítani,

c/ első sorban az OISB és a MEDOSZ, ezen kívül a szakszervezetek, valamint a fegyveres testületek sportosztályai központi bencelakások tanfolyamokat is szervezhetnek az Intézetnek történő előzetes bejelentés, illetve jóváhagyás alapján. Ilyen jellegű tanfolyamokat az Intézetnek közvetlenül kell ellenőriznie és az itt végzett hallgatóknak az Intézet adja ki a bizonyítványokat is,

d/ gyakorló-oktatóképző tanfolyami végzettséget igazoló bizonyítványok társadalmi munkában történő edzői tevékenység gyakorlására jogosítanak.

2. Segédoktató-képzés

a/ Segédoktatóképző tanfolyamokra a jelentkezési felhívást az Edző és Sportvezető-képző Intézetnek /továbbiakban: Intézet/ kell nyilvánosan meghirdetnie, melynek közölni kell az általános feltételeken kívül a tanfolyammal kapcsolatos tudnivalókat. /Pl a jelentkezés módja, határideje, részvételi díj, stb./,

b/ a tanfolyamra jelentkező hallgatók kiválogatása céljából felvételi bizottságokat kell alakítani. Felvételi bizottságokat lehetőleg megyénként - szükség esetén területenként kell alakítani - a budapesti -, illetve a megyei TST-k bevonásával. A felvételek ügyében a felvételi bizottságok javaslatát alapján az Intézet dönt. A felvételtől, illetve elutasításról az érdekelteket írásban értesíteni kell.

Azok a jelentkezők, akik olimpiai, világ, európai, vagy többszörös magyar bajnokok, illetve többszörös magyar válogatottak voltak, a segédoktatói tanfolyamra a III/2/f/ pontban foglaltak igazolása nélkül is felvehetők

c/ a tanfolyam általános elméleti anyagát a hallgatók egy éves időtartamu egyéni tanulási formájában sajátítják el az Intézet által kiadott jegyzetektől vagy kijelölt könyvektől. A felkészülés segítése céljából megyénként a TST-k segítségével 8-12 alkalommal 6-8 óras együttes foglalkozást kell szervezni. Az együttes foglalkozásokon a hallgatók megjelenése kötelező. Az a hallgató, aki a foglalkozások egynegyed részéről akár igazoltan is távolmarad, vizsgára nem bocsátható. Az egyéni tanulás végén a meghatározott tantárgyakból előre közölt időpontban vizsgát kell tenni.

d/ az egyéni tanulás anyagából sikeresen vizsgázott hallgatók részére - előre közölt időpontban és helyen - az Intézet egy-három hetes központi gyakorlati táborokat szervez. A gyakorlati tábor célja: az elméleti és gyakorlati szakképzés biztosítása és a szakképzés lebonyolítása,

e/ az általános elméleti és a szaksportágak ismereteiből sikeresen vizsgázott hallgatók részére az Intézet oklevelet /bizonyítványt/ ad ki, amely segédoktatói minősítési edzői működési engedély kiváltására jogosít.

3. Oktatóképzés

a/ az oktatóképző tanfolyamokra a jelentkezési felhívást az Intézetnek kell nyilvánosan meghirdetnie, melyben közölni kell az általános feltételeken kívül a tanfolyammal kapcsolatos tudnivalókat. /Pl. jelentkezés módja, határideje, részvételi díj, stb./,

b/ az oktatóképző tanfolyam felvételi és oktatási rendszere azonos a IV/2/ bekezdés b/, c/, d/ és e/ pontban foglaltakkal. Az e/ pontban említett oklevél ebben az esetben "oktatói" minősítésre jogosít.

4. Szakoktatóképzés

a/ A főiskolai képesítésre jogosító Edzőképző Főiskolára a jelentkezési felhívást az Intézetnek kell nyilvánosan meghirdetnie, melyben közölni kell az általános feltételeken kívül a tanfolyammal kapcsolatos tudnivalókat. /Pl. jelentkezés módja, határideje, tandíj, stb./,

b/ Az Edzőképző Főiskola hallgatóinak oktatását az Intézet közvetlenül szervezi. A Főiskola tanulmányi ideje 3 év. A tananyagot a hallgatóknak az Intézet által kiadott jegyzetektől, kijelölt könyvektől egyéni tanulási formájában kell elsajátítaniuk. A tanulmányi munka megsegítése érdekében 3-4 hetenként konferenciákat, tájékoztató jellegű előadásokat, szemináriumokat kell szervezni, melyeken a megjelenés kötelező. A szaksport-

ág elméleti, de főleg gyakorlati ágának elsajátítása, a kiegészítő sportágak és egyéb mozgásanyagok átvétele, edzésvezetési gyakorlatok tartása céljából a sportágak jellegétől függően évente 2-4 hetes összedőtartamu központi táborokat kell szervezni.

c/ vizsgára csak azokat a hallgatókat lehet bocsátani, akik a kötelező foglalkozások egynegyed részénél - akár igazoltan is többet nem mulasztottak. Azoknak a hallgatóknak, akik valamennyi vizsgájukat és az állami vizsgát is sikeresen letették, az Intézet főiskolai végzettségnek megfelelő oklevelet ad ki, amely szakoktatói minősítésre jogosít.

V.

Mesteredzői cím

1. Mesteredzői cím adományozható annak az erkölcsi és politikai szempontból megfelelő kiváló oktató-nevelő munkát végző edzőnek, aki az alábbi szakmai feltétel egy vagy több pontjának megfelel:

a/ Akinek saját nevelésű versenyzői az olimpiákon, világ, európai bajnokságokon /teniszben a párizsi vagy wimbledoni versenyeken/ I-II., vagy III. helyezést értek el, vagy több felnőtt magyar bajnokságot nyertek. /Saját nevelésű versenyzőnek csak az a sportoló tekinthető, akivel edzője az említett versenyeket közvetlenül megelőzően legalább már két éve ténylegesen foglalkozott./

b/ Aki legalább már 20 éven át országosai elismert oktató-nevelő munkát fejtett ki és ennek eredményeképpen több versenyzője nyert országos ifjúsági, vagy egyéb bajnokságot, illetve tagja volt az országos ifjúsági vagy utánpótlás válogatottnak, amely nemzetközi mérkőzéseken győzött.

c/ Aki sportágában már számottevő szakirodalmi és tudományos munkásságot fejtett ki, de emellett tényleges és eredményes edzői tevékenységet is végzett.

d/ Aki a magyar felnőtt válogatott csapat tényleges edzője vagy szakirányítója volt és működésének eredménye és ideje alatt a csapat olimpián, világ vagy európai bajnokságon I-II-III. helyezést ért el.

e/ Aki csapataival /csak sportjátékokban/ összesen legalább már 4, labdarúgásban 2 elsőhelyezést ért el az NB - vagy OB I-es kétfordulós bajnokságban vagy a Magyar Népköztársasági Kupában vagy a Közép-európai Kupában vagy az európai bajnokságok tornáján, amennyiben a bajnokság vagy kupaküzdelem megindulásától már a csapat tényleges edzője volt.

f/ Aki sportága szakmai színvonalának emelése érdekében különleges érdemeket szerzett

2. Mesteredzői cím adományozásának módja

a/ A mesteredzői cím adományozására vonatkozó kérelmeket a sportszövetségek országos elnökségeinek kell beküldeniük az Intézetnek. Az Intézet a kérelmeket javaslatával az MTST Szakoktatási és Minősítési Bizottságához továbbítja. A Bizottság a kérelmeket véleményezi és döntés végett az MTST Elnöksége elé terjeszti.

b/ Mesteredzői cím adományozása esetén az érintett személyeknek az Intézet jelvényt és okiratot ad ki. Az okiratban fel kell tüntetni az edző nevét, személyi adatait, sportágát és azt, hogy az adományozás ezen utasítás V. bekezdésének melyik pontja vagy pontjai alapján történt.

VI.

Edző-továbbképzés

1. Minden edző köteles a legutoljára elvégzett edzőképző vagy továbbképző tanfolyam után legalább 4 évenként továbbképző tanfolyamot végezni.

2. A továbbképző tanfolyamokat az Intézetnek kell meghirdetnie, melyben közölni kell a tanfolyammal kapcsolatos tudnivalókat. /Jelentkezés módja, határideje, részvételi díj, stb./ A tanfolyamokat 3-6 hónapos egyéni tanulás és 3-6 napos gyakorlati táborozás formájában kell az Intézetnek megszerveznie.

3. Azok az edzők, akik a legutolsó edzőképző vagy továbbképző tanfolyam elvégzése után 4 éven belül továbbképző tanfolyamon nem vesznek részt, edzői működési engedélyt nem kaphatnak, illetve működési engedélyüket a következő évre meghosszabbítani már nem lehet.

VII.

Általános szabályok

1. Az egyes tanfolyamok és az Edzőképző Főiskola tanulmányi, vizsga és fegyelmi szabályzatait az Intézet dolgozza ki és az MTST Elnöksége hagyja jóvá.

2. Edzői működési engedélyt csak az a személy kaphat, akinek legalább segédoktatói minősítésre jogosító tanfolyami végzettsége, illetve megfelelő időközökben edzőtovábbképző tanfolyami végzettsége van. Akinek ilyen végzettsége sincsen, még ideiglenes jellegű edzői működési engedélyt sem kaphat.

3. Edzői tevékenységet munkaviszony /szerződés/ alapján csak azok végezhetnek, akik érvényes edzői működési engedéllyel /minősítési igazolvánnyal/ rendelkeznek.

4. Az edzők működését részletesen az MTST által jóváhagyott edzői munkaszerződéskötésre vonatkozó határozatban foglaltak szabályozzák.

5. Gyakorló-oktatók /volt társadalmi edzők/ edzői tevékenységet csak társadalmi munkában, anyagi ellenszolgáltatás nélkül folytathatnak.

Társadalmi munkában edzői tevékenységet csak olyan személyek végezhetnek, akik leg-

alább gyakorló-oktatóképző /azelőtt társadalmi edzőképző/ tanfolyamot végeztek. Gyakorló-oktatói tanfolyami végzettséggel rendelkező edzők, edzői tevékenységet önállóan csak kezdő vagy alacsonyabb osztályú versenyzők, illetve alacsonyabb osztályban játszó csapatok edzéseit vezethetik.

6. Külföldön szerzett edzői oklevél alapján működési engedélyt a szövetségek csak az MTST Szakoktatási és Minősítési Bizottság egyes esetekben hozott külön döntése után adhatnak ki.

7. A Testnevelési Főiskola Tanárképző Tagozatán, valamelyik sportág szakképzési anyagából sikeres záróvizsgát tett, majd egy évig igazolt társadalmi munkában edzői tevékenységet végzett testnevelő tanárnak a kérdéses sportágban "oktatói" fokozatu edző minősítést kell kiadni.

8. Az olimpia, világ és európa bajnokság I-VI. helyezettei, valamint azok a sportolók, akik legalább huszoros országos válogatottak voltak, sportágukban az oktatási tanfolyamra kérhetik felvételüket, a felvétel előtt azonban a segédoktatói tanfolyam anyagából kötelesek vizsgát tenni.

9. Ezen határozat III. szakaszának egyes pontjaitól eltérni egyes kivételes és indokolt esetben csak az MTST Elnökségének engedélyével lehet.

VIII.

Záró-rendelkezők

1. Ezen határozat 1959. január 1. hatályu.

2. Ezen határozat hatálybalépésével érvényüket veszítik: a VKM 1.011-1/1950/I. 18. sz. rendelete a Sportoktató és Sportvezető-képző Intézet létesítéséről; a 12/1953. sz. OTSB bizottsági határozat az edzők foglalkoztatásáról, képzéséről és továbbképzéséről a 8870-4/1953. OTSB sz. utasítás az Edzőképző Iskola felállításáról; a 8870-5/1953. OTSB sz. utasítás a társadalmi edzők képzésének szabályozásáról; a 14/1956. OTSB sz. utasítás az Edzőképző Iskola záróvizsgájának szabályozásáról; a 31/1956. OTSB sz. utasítás az edzőképző /segédoktató és oktató/ tanfolyamok szabályzatáról.

Murai István s.k.
MTST elnökhelyettes

A MAGYAR TESTNEVELÉSI ÉS SPORT TANÁCS ELNÖKSÉGÉNEK 16-2/1959. /VII.2./ MTST SZÁMÚ HATÁROZATA AZ EDZŐI MINŐSÍTÉSEK FELÜLVIZSGÁLATÁRÓL

A szakkáderek képzésének és továbbképzésének elvei és szervezeti rendszerének tárgyában kiadott 25-1/1958. /X. 16./ MTST számú határozat II/B. bek. 4/e. pontja alapján az edzők minősítésének felülvizsgálása tekintetében a következőkben rendelkezem:

I.

1. Jelen utasítás II., III., IV. fejezetében részletezett edzői minősítések felülvizsgálásával el kell érnie, hogy minden minősítési fokozat mögött azonos értékű edzői képesítés legyen.

II.

Mesteredzői minősítés

1. Az 1958. december 31. napjáig adományozott mesteredzői címeket meg kell erősíteni.

2. A sportszövetségek országos szerveinek elnökségei vizsgálják felül a mesteredzők minősítését, s az 5-4/1959. MTST számú határozat V. fejezetében közölt feltételek alapján tegyenek javaslatot a mesteredzői címek újbóli kiadására, illetve megerősítésére.

3. A felülvizsgálati javaslatokat 1959. szeptember hó 30. napjáig kell az MTST Szakoktatási és Minősítési Bizottságához felterjeszteni.

4. A Bizottság által véleményezett javaslatokat az MTST Elnöksége hagyja jóvá.

5. A mesteredzői cím adományozásáról okiratot kell kiállítani. Az okiratban fel kell tüntetni az edző nevét, személyi adatait, sportágát és azt, hogy a mesteredzői cím adományozása az 5-4/1959. MTST számú határozat V/1. bekezdés melyik pontja, vagy pontjai alapján történt.

6. Azokat a mesteredzőket, akik a mesteredzői címet nem kapják meg, a képesítésüknek megfelelő minősítéssel kell ellátni.

III.

Szakoktatóedzői minősítés

1. Szakoktatói minősítést csak a 3 éves Edzőképző Főiskolán szerzett képesítés alapján lehet megtartani, illetve megszerezni. Az Edzőképző Főiskolára a sportszövetségek által kiküldött értesítés alapján, legkésőbb 1959. szeptember hó 30. napjáig lehet jelentkezni.

2. Azok a szakoktatók, akiknek a sportágban ez évben nem indul meg a képzés, kötelesek a legközelebb beinduló évfolyamra jelentkezni.

3. Az Edzőképző Főiskola elvégzése alól mentesíteni kell azokat a szakoktatókat, akik

a/ már betöltötték, vagy 1959. december 31-ig betöltik az 52. életévüket,

b/ a jelen utasítás V. fejezet 1/a/pontja alapján szakoktatói minősítésre jogosító képesítéssel rendelkeznek,

c/ az MTST Szakoktatási és Minősítési Bizottságától - egyéni elbírálás alapján - felmentést kapnak.

4. Azoknak az edzőknek, akik sikeresen elvégzik az Edzőképző Főiskolát, szakoktatói minősítésre jogosító oklevelet kell kiadni.

5. Azokat a szakoktatókat, - kivéve ezen utasítás III/3. pontja alapján mentesített edzőket - akik az Edzőképző Főiskolára nem jelentkeznek, illetve a vizsgakövetelmények nem felelnek meg, az adott időponttól számított 30 napon belül a képesítésüknek megfelelő minősítéssel kell ellátni.

IV.

Oktatóedzői minősítések

1. Oktatói minősítést csak az oktatóképző tanfolyam /1 éves/ eredményes befejezése után lehet megtartani, illetve megszerezni.

2. Oktatói tanfolyamra a sportszövetségek által kiküldött értesítés alapján legkésőbb 1959. szeptember hó 30. napjáig lehet jelentkezni.

3. Azok az oktatók, akiknek a sportágban ez évben nem indul tanfolyam, kötelesek a legközelebb beinduló oktatóképző tanfolyamra jelentkezni.

4. Az oktatóképző tanfolyam elvégzése alól mentesíteni lehet azokat az oktatókat, akik

a/ már betöltötték, vagy 1959. december 31. napjáig betöltik az 55. életévüket,

b/ a jelen utasítás V. fejezet 1/b/pontja alapján oktatói minősítésre jogosító edzői képesítéssel rendelkeznek,

c/ az MTST Szakoktatási és Minősítési Bizottságától - egyéni elbírálás alapján - felmentést kapnak.

5. Azokat az oktatókat - kivéve ezen utasítás IV/3. pontja alapján mentesített edzőket -, akik az oktatóképző tanfolyamra nem jelentkeznek, illetve, ha vizsgakövetelményeknek nem felelnek meg, az adott időponttól számított 30 napon belül a képesítésüknek megfelelő minősítéssel kell ellátni.

V.

Képesítések az edzői minősítésekhez

1. Az eddigi edzőképző tanfolyamok, illetve a kiadott különböző edzői képesítések, oklevelek, bizonyítványok, az alább meghatározott edzői minősítési fokozatokra jogosítanak:

a/ Szakoktató edzői minősítésre jogosít:
- a Testnevelési Főiskola 2 éves edzőképző iskola oklevele,

- az örkényi Lovagló és Hajtótanárképző Iskola 2 éves lovaglótanári oklevele,
- a honvéd sportoktatói tanfolyam / s e tanfolyam jogutódai/ 1 éves vívómesteri oklevele,

b/ Oktatóedzői minősítésre jogosít:

- a honvéd sportoktatói tanfolyam / s e tanfolyam jogutódai/ 1 éves vívómesteri oklevele,

- a Sportmester Vizsgáztató Bizottság által kiadott "mesteri", "I. foku mesteri", vagy "I. foku segédmesteri" oklevele,

- a Testnevelési Főiskolát végzett tanárok által választott szakképzési sportágban kiadott vizsgabizonyítvány,

- az OTSB 1956. évi oktatóképző tanfolyamainak oklevele és az 1958. évi labdarúgó oktatói tanfolyam bizonyítványa.

c/ Segédoktató edzői minősítésre jogosít:
- a Sportmester Vizsgáztató Bizottság által kiadott "II., III., vagy IV. fokozatu mesteri" oklevél,

- a Sportmester Vizsgáztató Bizottság által kiadott "II., III. fokozatu, vagy fokozatnálküli segédmesteri" oklevél,

- a Sportoktató Képző Intézet által 1948-50. között, az OTSB által 1953-56. között és az MTSH által 1957-58. között megrendezett segédoktatói tanfolyamok oklevele, bizonyítványa.

d/ Az a/, b/, c/ pontokban fel nem sorolt más jellegű edzőképző tanfolyami végzettség - pl. a társadalmi-edzői, edző továbbképző, stb. tanfolyam - edzői minősítési fokozatra nem jogosít.

2. A külföldön szerzett edzői képesítés minősítési fokozatát - a tanfolyam jellege, oktatási ideje, stb. arányában - az MTST Szakoktatási és Minősítési Bizottsága állapítja meg.

3. Hasonló elbírálás alá kell vonni az 1939. év előbb megrendezett edzőképző tanfolyamokról kiadott, de a Sportmester Vizsgáztató Bizottság által nem érvényesített oklevelek minősítési fokozatának megállapítását is.

4. Azoknak, akik magasabb edzői képesítéssel rendelkeznek, mint minőségük, kérésükre a sportszövetségek kötelesek kiadni a képesítésnek megfelelő minősítést.

VI.

Zárórendelkezések

1. Edzőképző tanfolyamok rendezésével lehetőséget kell biztosítani, hogy a minősítésükkel egyenértékű tanfolyami végzettséggel nem rendelkező edzők, a minősítés megtartásához előírt képesítést minél előbb megszerezzék.

2. Azokat az edzőket, - mesteredzők kivételével -, akik a minőségük megtartására jogosított képesítést nem szerzik meg, vissza kell minősíteni.

3. Azok a szakoktatók, oktatók, akik segédoktatói minősítésre jogosító képesítéssel sem rendelkeznek, edzői minősítést nem kaphatnak.

4. Jelen utasítás végrehajtásával kapcsolatban felmerülő összes vitás esetekben az MTST Szakoktatási és Minősítési Bizottsága dönt.

5. Jelen utasítás a kihirdetés napjával hatályos, ezzel egyidejűleg hatályát veszti az OTSB Elnökének 30/1956. /OTSB.K.7./ számú utasítása.

Murai István s.k.
MTST elnökhelyettese

SZÖVETSÉGI Közlemények

AZ 1959. ÉVI BAJNOKI PONTVERSENY VÉGEREDMÉNYE

1. Újpesti Dózsa SC	1.714	39. I.sz. ITSE	36
2. Bp. Honvéd SE	1.698	40. Szekszárdi Dózsa	34
3. Vasas SC	1.470.5	Oroszlói Kinizsi	34
4. MTK	862	42. Pécsi EAC	33
5. MAFK	754	43. Bp. MEDOSZ	32
6. Csepel SC	471	44. Szombathelyi Haladás VSE	30
7. BVSC	459	45. Nagykőrösi Kinizsi	28
8. BEAC	397	46. Szegedi Sportiskola	27
9. TFSE	324	47. Dunakeszi Magyarság	23
10. MPSC	276	48. Székesfehérvári MÁV Előre	22
11. Előre SC	252	49. Salgótarjáni Bányász	20
12. Debreceni Építők SC	216	50. Ceglédi VSC	19
13. UTTE	200.5	51. Tapolcai MÁV IAC	17
14. Pécsi VSK	180	52. Testvériség SE	16
15. Tatabányai Bányász	171	BRESC	16
16. FTC	164	54. Szegedi EAC	15
17. Győri Vasas ETO	161	Kecskeméti TE	15
18. Békéscsabai MÁV	154	56. Miskolci Pedagógus SK	14
19. Bp. Építők	152	Ceglédi Hunyadi	14
20. Bp. Vörös Meteor	145	58. Sztalinvárosi Kohász	13
21. Törekvés SE	137	Pécsi Postás	13
22. Bp. Postás	135	Pécsi Dózsa	13
23. Nagykanizsai Bányász	132	61. Gödöllői MEDOSZ	12
24. Bp. Petőfi SC	113	62. Soproni MAFK	9
25. Debreceni EAC	100	63. Pécsi Sportiskola	8
26. Szegedi VSE	99.5	Zalaegerszegi TE	8
27. Szolnoki MÁV	83	65. Gyöngyösi VSC	7
28. VM Közért SK	80	Hatvani Bajza Gimnázium	7
29. Makói MÁV	74	67. Salgótarjáni UMSE	6
30. Bajai Építők SC	69	Hatvani Vasutas	6
31. Győri Dózsa SC	65	69. Budai Spartacus	5
32. Tipográfia TE	64	Debreceni GÖCS Vasas	5
33. Diósgyőri VTK	59.5	71. Egrí SC	4.5
34. Nyiregyházi VSC	52	72. Karcagi MEDOSZ	4
35. Ganz-MAVAG Vasas SK	48	73. Kaposvári Dózsa	3
36. Bp. Spartacus SC	45	Móri Bányász	3
37. Szegedi TC	44.5	75. Józsefvárosi Sportiskola	1
38. Gyulai MEDOSZ	38	Angyalföldi Sportiskola	1

AZ 1959. ÉVI MEGYÉK KÖZÖTTI BÉKE KUPA VÉGEREDMÉNYE

1. Győr-Sopron megye	187	helyezési pont	
2. Baranya megye	145	" "	
3. Hajdu megye	134	" "	
4. Békés megye	43.131	pontértéktáblázati pont	
5. Csongrád megye	42.111	" "	
6. Borsod megye	41.515	" "	
7. Szolnok megye	41.082	" "	
8. Szabolcs-Szatmár megye	38.020	" "	
9. Bács-Kiskun megye	37.621	" "	
10. Pest megye	36.441	" "	
11. Tolna megye	36.376	" "	
12. Komárom megye	35.356	" "	
13. Vas megye	34.315	" "	
14. Fejér megye	34.237	" "	
15. Zala megye	34.162	" "	
16. Nógrád megye	33.358	" "	
17. Heves megye	30.731	" "	
18. Somogy megye	24.080	" "	
19. Veszprém megye	8.957	" "	

ATICA ZOLASOK

A MASZ Nyilvántartó bizottsága 1959. június, július, augusztus, szeptember és október hó folyamán a következő versenyzőket igazolta át más sportkörbe:

Kiss József /ZTE/, Márkus László /Merevati SK/, Klekner László /Ózdi Kohász/, Zsolnai István /UTTE/, Wéber Ádám /PVSK/, Kovács Tibor /MTK/, Rendek János, Balogh László /BEAC/ és Kincses Imre /Ganz-MÁVAG/ versenyzőket a Bp. Honvédba; Kalocsai Ottót /MAFC/ a Szombathelyi Haladásba; Tokár György, Novobáczky Iván dr. /Vasas/ és Simon András /Bp.Építők/ versenyzőket a MAFC-hoz; Perenczi Andrást /Bp.Petőfi/ a Bp.Építőkhöz; Detár Lászlót /TFSE/ a Tatai Bányászhoz; Szakály Istvánt /Pécsi Dózsa/ a MEAC-hoz; Sárosi Tamást /Bp.Honvéd/ az U.Dózsa; Rákosi Lászlót /Dunakeszi Magyarország/ a Vasas SC-be; Szarkadi Gyulát /Előre/ a GÖCS Vasasba; Aszódi Árpádot /Bp.Petőfi/ a BEAC-ba; Szabó Miklós /Szekszárdi Dózsa/, Budai Éva /Hatvani Gimnázium/, Soós Margit /Szombathelyi Haladás/ és Járdánházi Csaba /DVTK/ versenyzőket a Pécsi Pád.Haladásba; Várnai Lászlót /MTK/ az Előre SC-be; Vörös Tibort /MAFC/ a Bp.Spartacusba; Pangert Lászlónét /Bcsabai MÁV/ a Békéscsabai Dózsa; Reha Józsefet /Dunaújvárosi KSK/ Pécsi EAC-ba; Bodor Andrást /Vasas SC/ 9.sz.ITSK-ba; Kiss Pált /Vasas SC/ 1.sz.ITSK-ba; Csuhány Pált /TFSE/ Szolnoki MÁV-ba; Horváth Józsefet /Kaposvári Hunyadi/ Gődöllői Agráregyetem SC-be; Kertész Ilonát /Nagykanizsai Vasutas/ Nagykanizsai Bányászba; Fehér Mária, Schmidt Pál, Keresztényi József /Bp. Petőfi/, Szabó József /Vasas/, Horváth Lajos /Bp. Honvéd/ versenyzőket a Bp. Építőkhöz; Bognár Antal, Major József /BEAC/, Botár Margit /Salg.Kohász/, Józsa Bálint /Bp. Spartacus/, Soltész Sándor /Bp.Építők/, Bacsó István /Bükkaljai Bányász/ és Sásdi Sándor /Debr.Építők/ versenyzőket a Bp. Honvédkhoz; Egri Attilát /MTK/ a Komló Bányászhoz; Csapó Jánost és Sztinyai Györgyöt /MTK/ a PVSK-hoz; Pusztai Lászlót /Szfv.MÁV Előre/ Szfv. Vasasba; Kiss Ernőt /GÖCS Vasas/ a Debreceni Építőkhöz; Mátyás Mária, Nagy Matild, Vincze Erzsébet /Debreceni Bocskai/ és Tóth Imre /Debreceni Honvéd/ versenyzőket a Debreceni GÖCS Vasasba; Zámori Bélát /21.sz. ITSK/ és Pacskó Jánost /U.Dózsa/ az UTTE-hoz; Such Idát /Bcsabai MÁV/ a BVSC-hez; Grátzer Jánost /MAFC/ és Berdeffi Györgyöt /Csepel SC/ a Bp. Spartacusba; Kásovits Jánost /ETC/ és Szente Lászlót /MEAC/ a BEAC-hoz; Kristóf Györgyöt /Gyöngyösi BVSC/ a DVTK-hoz; Bognár Gábor /Bp.MEDOSZ/ és Féderspil Géza /ETC/ az Előre SC-hez; Maschl Máriát /Bp.Építők/ és Szabó Sándort /UTTE/ a Csepel SC-hez; Takács Istvánt /Bp.Építők/ a Bátaszéki VSK-hoz; Ullmann Tamást /Bp. Honvéd/ a Soproni MAFC-hoz; Kertész Zoltánt /Vasas SC/ a Ganz-MÁVAG-hoz; Komoróczy Csabát /SZVSE/ a Balassagyarmati MEDOSZ-hoz; Dudás Ernőt /SZVSE/ a Lajosmizsei KSK-hoz; Beck Bélát /Kiskunfélegyházi Reménység/ a Kecskeméti Spartacusba; Birtyik Mihályt /Gyulai Pedagógus/ a Mezőhegyesi MEDOSZ-hoz; Tóth Istvánt /NYVSC/ a Mátészalkai TK-hoz; Garami Lászlót /Hatvani Gimnázium/ a Hatvani Kinizsihez.

Hozzászólások AZ 1959 ÉVI VERSENYRENDSZERHEZ

A Magyar Athletikai Szövetség 1960. évi feladata, hogy egy olyan versenyszabályzatot - beleértve a bajnoki rendszert - készítsen el az 1961. évre, mely 4-5 évig nem válhat meg.

Az Atlétikai Híradó Szerkesztőbizottsága a cél érdekében egy rovatot nyitott az-

zal a szándékkal, hogy a sportvezetők és edzők véleményük nyilváníatásán keresztül segítséget nyújtsanak a szövetségnek. A Szerkesztőbizottság reméli, hogy ehhez a kérdéshez minél többen szólnak hozzá.

Ebben a számban két budapesti Sport vezető véleményét közöljük.

BOLEMÁNYI Ján

Az alábbi véleményem teljes egészében megegyezik a Ganz-MÁVAG SK atlétikai szakosztály vezetőségének véleményével:

A bajnoki rendszer az 1959. évben bevált, csak több csapatversenyt /párosversenyt/ kellene beiktatni, mivel a szakosztályok az ilyen versenyeken együtt vannak. Szükséges a szakosztályoknak ilyen együtt való szerepeltetése, hogy ezzel az atlétika csapat-sporttá is legyen.

A versenyek elosztása 1959-ben véleményünk szerint helytelen volt, mivel az EB-k már az év első felében le lettek bonyolítva. Az EB versenyeket arányosan úgy kell elosztani, hogy őszre is jusson EB verseny.

Az ügyességi csapatbajnokságot korhatárhoz kell kötni, vagy pedig ki kell írni ifjúsági csapatbajnokságot, mivel a sok kiéregedett atléta minden számban való elindítása nem szolgálja az ügyességi csapatbajnokság célját, az utánpótlás nevelését.

Serdülők a váltóbajnokságokon ne indulhassanak felnőtt váltókban, csak az ifjúsági váltókban.

Amennyiben mód van rá, helyes lenne a jövőben a II.o. bajnokságok visszaállítása. A legjobb 50 váltó és ötös csapatok eredményét is pontosni kellene, mivel a nevelés szempontjából ez döntő volna.

Dr. HORVÁTH István

Az 1959. évi bajnoki rendszer az egyesületek rangsorolásának az előbbi években is bevált négy tényezőjét tartotta meg.

A bajnoki pontverseny pontozása évek óta bevált és nehezen lehetne ennél jobbat pillanatnyilag találni. A tíz bajnoki pontszerző verseny közül egyedül az ügyességi csapatbajnokság megrendezésével, - melyet az ellenforradalom után újítottak fel - nem értek egyet. Egyetlen bajnoki szám, amely csak felnőtt vonalon kerül megrendezésre, ifjúsági és serdülő vonalon nem, biztos, hogy ebből a magyar atlétika nem sokat profitál. Ezt azoknak is be kell látni, akik a fejlődés és a tömegesítés egyik serkentőjének tekintik, a fiatalok helyett mindig a visszavonult versenyzőket rángatják elő a sportkörök, mást nem is tehetnek, hiszen a dobószámokban a szerek súlya sem engedi meg azt, hogy fiatalokat indítsanak a csapatban.

Az országos mezei bajnokság időpontja éghajlati viszonyainknak megfelelően - tekintetbe véve a májusi pályaszerezont - szintén komoly vita tárgya kell, hogy képezze. Ha őszre kerül, úgy a pályaszerezont legkésőbb október 15-ig be kell fejezni és még októberben meg kell rendezni a mezei bajnokságot is, vigyázva arra, hogy az 5000 m-es felnőtt és 3000 m-es ifi csapatbajnokság szezon elejére kerüljön.

Az összetett bajnokságok időpontja ez évben sem volt szerencsés, nem segítette elő azt a célt, hogy összetett versenyszámokat úzó versenyzőgárda nevelődjön ki.

Az egyesületi bajnokság évről-évre kísérlet stádiumában marad. Kétségtelen, hogy Budapesten és vidéken is ez a pontszerző verseny mozgatja meg évek óta a legnagyobb számú versenyző gárdát. Itt - véleményem szerint - a budapesti és vidéki kíváncsnak lényegesen különböznek. Budapesti viszonylatban a sportkörök beosztása nem jelent problémát, de ma már több verseny rendezésére azonos időben elegendő versenybírói gárda nem áll rendelkezésre, s a sportkörök hiába próbálták az EB csoportok versenyait egy pályán, közösen megrendezni, a versenybíró hiány ezekre a versenyekre rányomta bélyegét. Vidéken az utazási költség ró igen nagy terhet a sportkörökre. Ha a megyében egy helyen rendeznek versenyt, akkor viszont nincs biztosítva a megfelelő versengés és állandóan ugyanazok a versenyzők küzdenek egymással szemben. Az egyéni egyesületi bajnokság feltetele változatlanul nem azonos és így a végső pontverseny realitása nehezen biztosítható, hiszen az egy versenyen induló sportkörök versenyzőinek képessége nagyon elüt - függően a megye atlétikai színvonalától - és az erősebb sportkörökkel rendelkezők hátrányba kerülnek.

Az ezévi versenykiírás - noha tavaly ez már általános megállapítás volt - túl sok indulási lehetőséget biztosított egy versenyző részére, így a versenyzők nem az egyéni eredmények elérésére, hanem csak a helyezésekre törtek, tartogatva erejüket a többi versenyszámokra is. A váltók pedig

Az év első pályaversenyét a kezdőknek kellene kiírni, hogy a kezdő ifjúsági atléta, vagy az ifjúságból felnőtté lett atléta ne egy erős mezőnyben legyen kénytelen indulni. Itt alig van helyezési lehetősége és ez elveszi kedvüket az atlétizálástól.

minden versenyző számára csupán a kellemetlen ráadását jelentették.

A csapat egyesületi bajnokság versenykiírása még kevésbé sikerült, mint az előzőre. Az I. osztályú versenyek is olyan nagy erőkülönbségűek voltak, mely kizárta a komoly küzdelmet. /pl. rudugrásban 430-as versenyző küzdött a 280-as versenyzőkkel./ Vidéki viszonylatban pedig az egyes csoportok összeállítására szinte lehetetlen volt, úgy hogy azonos képességű sportolók kerüljenek össze.

Ez évben írta ki először a MASZ 50 helyett a legjobb 100 rangsorát, mint az évről-évi sorrendbe beszámítót tényezőt. Remélem, ez nemcsak a versenyzőkre fog serkentően hatni, hanem a munkastatisztikai pontverseny ugyancsak újkeletű kiírásával együtt elősegíti az egyesületek adminisztrációs munkájának és pontosabb nyilvántartásának vezetését is.

Szorosan függvénye a bajnoki rendszerünk a versenynaptárunknak is. Ez évben kísérletképpen a budapesti versenynaptár egy versenyre vont össze a felnőtt és ifjúsági versenyszámokat. A gyakorlat megmutatta, hogy ez helytelen, sokkal jobb volt külön rendezni a felnőtt, ifjúsági, serdülő versenyeket. Különösen Budapesten megmondandó a tárgyat kell, hogy képezze a két nyári hónapban szombat-vasárnap helyett a hétköznapi versenyrendezés, különösen, ha arra gondolunk, hogy elkészült a Népstadion világító berendezése. Ezzel a magyar atlétika komoly lehetőséghez jutott. A Szövetségnek mindent el kellene követni abban az irányban, hogy az összes nemzetközi verseny esti világításban kerüljön megrendezésre lehetőleg hétközben, mert csak így számíthat arra, hogy ugrásszerűen megnő az atlétikai versenyek látogatottsága.

Az idei versenynaptár is csupán egyetlen győri versenyt - mely bajnoki pontverseny volt - tudott vidék számára biztosítani. Ezen az állásponton sürgősen változtatni kell. Legjobbaink, s ez alól nem kivételek a válogatott keret tagjai sem, annyira elszokta a vidéki versenyzéstől, hogy a legkisebb utazás, vagy külföldi verseny, mely nem tudja biztosítani a hétről-hétre Budapesten megszokott versenyre való felkészülést és verseny előtti környezetet, eredményekre gátlólag hat. Én ebben látom egyik okát a sokszor érthetetlenül gyenge külföldi szerepléseinknek. Ma egész Európa, a környező államok atlétái is hétről-hétre hosszabb rövidebb utakat tesznek meg, keresve országukon belül is a megfelelő versenyalkalmat.

Ezt a mi versenynaptárunk szerint hétről-hétre budapesti verseny biztosítja, így nem csodálható, hogy a legkisebb kényelmetlenség is, mely az utazással jár, kizökkenti versenyzőinket és károsan hat eredményességükre.

Ezt megváltoztatni csak úgy van mód, ha a versenynaptár úgy készül el, hogy kényszerítse a budapesti versenyzőket is arra, hogy hétről-hétre utazzanak, eltekintve attól, hogy ha komolyan akarunk vidéki atlétikát.

akkor a vidék számára is a lehető legtöbb I. osztályú versenyt biztosítsuk, mert a legjobbak részvétele nemcsak a közönséget vonzza, hanem a fitalasággal is megszeretteti az atlétikát.

Az sem lehet ok, hogy a budapesti egyesületek költségvetése nem biztosítja a vidékre történő utazást, hiszen az összes sportág élversenyzői, vagy másodvonalbeli

csapatai az országos bajnokságokért küzdve hétről-hétre utaznak. Ma pedig azzal, hogy lehetőleg minden versenyt Budapesten rendezünk, az összes utazási költség a kis vidéki sportkörökre hárul - nekik kell utaztatni versenyzőiket - ezek pedig anyagilag is gyengébbek, bárhol is nézzük, mint a budapestiek.

OLIMPIAI hírek

A NEMZETKÖZI SPORTSZÖVETSÉGEK KONGRESSZUSAI

A legtöbb nemzetközi szövetség az 1960. évi római Játékok idején tartja meg kongresszusát. Eddig az alábbi szövetségek jelentették be, hogy kongresszusukat az olasz fővárosban tartják: atlétika, ökölvívás, kakajak-kanu, evezés, labdarúgás, gyeplabda, kosárlabda, modern öttusa, vívás, súlyemelés, sportlövészet, birkózás, uszás.

Valamennyi kongresszust az EUR kongresszusi palotájában tartják meg, kivéve a vitorlázó szövetséget, melyet Nápolyban rendeznek meg.

BÉLYEGGYŰJTŐK!

A római olimpiai játékok szervező bizottságának bélyeggyűjtő hivatala kiadott egy sorozat címkét, amelyek a játékok hivatalos jelvényét, a nőstényfarkast az egybefonódó öt karikával ábrázolják s az alábbi felirattal tartalmazzák: "Giochi delle XVII Olimpiade". A címkéket az alábbi 12 nyelven adták ki: francia, angol, olasz, német, spanyol, arab, kínai, japán, görög, hindu, portugál, orosz.

Az említett hivatal kiadott még egy különleges emléklapot a Flaminio stadion felavatásának alkalmából, emlékbélyegzővel.

Minden részletes információ tekintetében az érdekeltek forduljanak az Ufficio Assistenza Filatelisti, via Crescenzio 14, Róma címhez.

JEGYFOGLALÁS

A jegyfogalás nem más, mint tényleges jegyvétel, illetőleg eladás, azzal a különbséggel, hogy a jegyet ideiglenesen egy elismervény helyettesíti.

Az ügynökségek egy hazai pénzintézeten keresztül utalhatják át a "jegyfogalás" ellenértékét a Banca Nazionale del Lavoro-nak, mely a XVII. Olimpiai Játékok megbízott pénzintézete.

A Magyar Athletikai Szövetség hivatalos lapja
Szerkesztőség: Budapest, V. Rosenberg házaspár-utca 1.
Kézirat gyanánt.

Felolós szerkesztő: Farkas Pál

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság: Nyíró György, dr. Sir József, Szabó István és Tompay Oliver

A rajzokat Hires Iászló készítette

Előfizetési díj: 1 évre 36.- Ft., 1/2 évre 18.- Ft., 1/4 évre 9.- Ft.

Előfizethető a MASZ irodában, vagy a MASZ 251.502-V. sz. csekkzámlára.

Felolós kiadó: Sport Lap- és Könyvkiadó igazgatója

Sport Kiadó Sokszorosító Üzeme

Felolós a vállalat igazgatója

A jegyfogalás akkor realizálódik, amikor a Szervező Bizottság megkapta a vonatkozó bankékesítést arra vonatkozólag, hogy a foglalt jegyek ellenértékét átutalták.

A nemzeti OB tagjait, az általuk kijelölt versenyzőket és újságírókat /amennyiben ilyen igényeik vannak/ a jegyfogalás tekintetében elsőbbségi jog illeti meg.

Az ügynökségek kötelei

Az ügynökségek csak olyan jegyelőjegyzési igényt fogadhatnak el, ahol

1. az igénylő személyeknek a római Játékok tartamára Rómában szálláshelyük már van, vagy a kérdéses ügynökség részéről kilátásba helyeztetett.

2. az igénylő személyek hivatalos tamsitványt mutatnak be arról, hogy Rómában vagy annak környékén a jegyek érvénye tartamára szálláshelyük van.

Az ügynökségek lehetőségeik határában belül kötelesek elfogadni jegyigénylést minden olyan ügyfelől, aki az "Ufficio Alloggi Olimpici 1960" hivatalától /Piazza Barberini 20 Roma/ olyan bizonylatot mutat fel, hogy tulajdonosa Rómában szálláshelyével rendelkezik.

Ez a hivatal ilyen tamsitványt olyan személyeknek állít ki, akik rajta keresztül szállodai vagy panzió szobát foglaltak.

Jegyigénylések záróidőpontja

A jegyigényléseket legkésőbb 1959. december 31-ig kell benyújtani. Ezt követőleg minden ki nem merített jegykontingenst törölnek s a Szervező Bizottság rendelkezésére bocsátanak.

A foglalt és kifizetett jegyeket 1960. január-február havában küldik meg az ügynökségeknek, amelyek ügyfeleiknek azokat az elismervény felmutatása ellenében szolgáltatják ki.

Akkreditált ügynökségek: Magyarország, IBUSZ.

